

VECKOBLADET

31

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1985 11:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 4 oktober

Är socialister kommunister?

I hopp om att få se några nya ansikten höll KHF-Lund öppet hus på Vpk-lokalen förra veckan. Eftersom det var länge sen det kom några nya medlemmar till KHF här i Lund och televisionen dessutom sände VM-kvalet i fotboll mellan Sverige och Västtyskland samma kväll, var mina förväntningar dock inte precis i topp. Men tji fick jag. Flygbladsutdelningen i alla studentområden hade givit resultat – framförallt bland teknologerna som annars, av någon anledning, inte brukar vara särskilt väl representerade i förbundet.

"Kommunistar är vi inte" var det flera som sa – men ändå intresserade av KHF!? Av föreläsningar och möten kring frågor som inte rymts vare sig i utbildningen eller i det traditionella akademiska studentlivet och av ett annat socialt (student) liv än det traditionellt studentikosa, visade det sig.

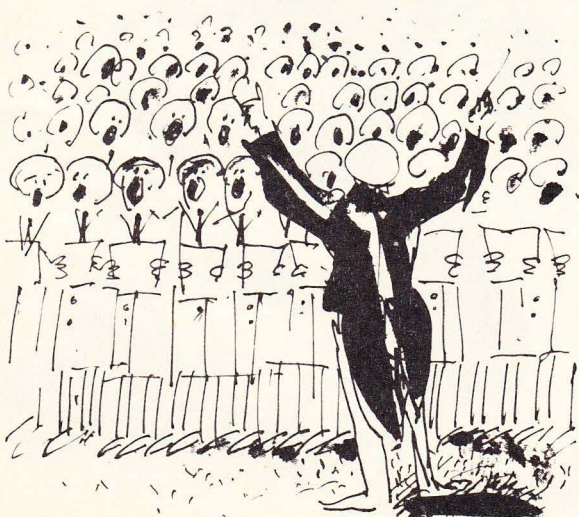
Uppslag till föreläsningar/diskussioner fanns det gott om. Mest kretsade de kring teknik och samhälle, massmedias roll och olika etiska frågor såsom vänstern och kristendomen. En studie- och diskussionscirkel om Marx teorier, och om vänsterpolitik i allmänhet och Vpks och KHF:s politik i synnerhet fanns det också in-

tresse för. En uppiggande kväll på det hela taget – inte minst efter det mindre uppiggande valresultatet nyligen och på vägen hem rann två tankar genom mitt huvud.

En förhoppning: Tänk om intresset och tillströmningen denna kväll var ett uttryck för en allmän strömning bland studenter och om det dessutom är som det ibland påstås, att studenter som grupp hör till de "vindflöjlar" som först reagerar då de politiska vindarna ändrar riktning. I så fall borde alla vänstersocialister kunna se ljus på framtiden – eller i alla fall på dess möjligheter.

Och ett "förslag": Trots att förbundet heter **Kommunistiska högskoleförbundet** dök det upp personer som inte ansåg sig vara kommunister. Hur många flera radikala och kritiska vänsterstudenter skulle vi kunna förena om vi släppte vår kommunistiska devis? Inte för att vindarna råkar blåsa så utan för att skillnaden mellan en socialistisk och en kommunistisk politik i dagens läge är ganska diffus samtidigt som begreppet 'kommunistisk' väl är en lite missvisande beteckning på en organisation som vill föra en icke-auktoritär vänsterpolitik.

Katinka Hort

University of Lund

Vittne om medborgarvittnen

I januari i år infördes i Lund medborgarvittnen.

Det innebär att fredag och lördagkvällar samt 9-15 vardagar finns hos polisen politiskt valda, till polisen neutrala, vittnen som deltar under förhör, avvisitering, husrannsakan m.m. För att garantera rättssäkerheten och för att ge medborgarna insyn i polisen arbete.

Den 1 okt var alla vittnen, 60 st, kallade till ett möte för utvärdering. Mötet kom till efter önskan från ett av Vpks vittnen. Även om många uteblev kom många synpunkter fram.

Alla var överens om att man till största delen blivit mycket väl behandlad av polisen. Många berömde polisens sätt att sköta förhör och bemötandet av intagna.

Samtliga vittnen menade att kvällstjänstgöringen var mycket givande och man kände att man gjorde en insats där. Dagstjänstgöringen upplevdes som meningslösare. Trettio pass hittills har vittnena inte alls anlitats. Många gånger väldigt lite vilket också förvånade polisen.

Frågan ställdes från polisen om vittnena önskade följa med ordningspolisen t.ex. i bilarna. Det ville alla.

Många förslag till hur vittnena skulle utnyttjas affektivare dryftades men den allmänna meningen verkade vara att det tar

tid att förankra reformen. Det mest konkreta som önskades var en förändring av tjänstgöringstiderna för att bättre följa arbetet.

Jag själv kan egentligen bara instämma. Det mesta jag sett av polisens jobb är bra. Många dagar har det upplevts som meningslöst hos polisen. Inget att göra eller förhör om bagatellartade brott. Men vid andra förhör har det känts väldigt bra. T.ex. förhör av personer som känner en berättigad misstro, pga dålig behandling, mot myndigheterna. Där har man varit en trygghetsgaranti. Och då en trygghet både för polisen och den misstänkte.

Men visst är en del saker otrevliga hos polisen. Man får hålla med Göte Bergström om att det kunde vara en gummimadrass i fyllecellerna. Kroppsvisitering är förnedrande.

Och även om allt man upplevt som vittne varit klanderfritt är ju åtminstone jag övertygad om att det sker övergrepp hos polisen.

Medborgarvittnesreformen är bra och vi alla vittnen lovade att göra oss mer kända. Vpk har sex vittnen:

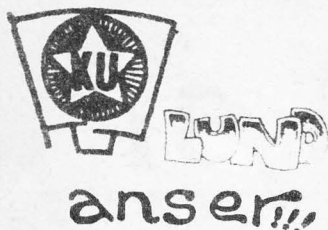
Iris Nilsson
Göte Bergström
Anna-Sofia Quensel
Kerstin Gustafsson
Daniel Kallós
och så jag
David Kallós

Bonus

Hur har det egentligen gått till på Energiverket? För några dagar sedan var ordföranden i energiverkets styrelse Bror Arvidsson (m) på tapeten. Ni minns kanske att han sålde kontorsmöbler billigt till den förra chefen Jan Holmqvist.

Och nu i onsdags presenterade kommunrevisionen en rapport där man kan utläsa att Jan Holmqvist, i samband med köp av en transformator till geotermiprojektet, betalt ut en extra bonus på 150 000: till det levererande företaget. Det finns inget AU-beslut om detta och "Av vad som framkommit fanns inget avtal om detta i samband med beställningen".

Stöd at de unga i Lund

I en bred enighet över de sk. blockgränserna, endast bruten av kommunisterna, beslöt kommunfullmäktige i förra veckan att slå ett kraftslag för "våra sk. ungdomar".

Centerpartiets ungdomlige Lars V Andersson hade upptäckt att vad som saknades i Lunds politiska liv är kunskaper om de ungas situation. "Hur se", undrade Andersson, "ungdomarna på sin framtid" i Lund och ett mera globalt perspektiv? Dessa existentiella frågor önskade motionären få besvarade genom en uppsatstävling i kommunal regi. Ungdomens röst skulle på detta sätt nå fullmäktige. De unga skulle känna delaktighet. Eftersom motionären inte trodde att ungdomarna frivilligt skulle komma att yttra sig föreslogs en prissumma om 10 000:- för först öppnade "rätta" uppsats. Trots förslaget uppenbart ficktämmsamma ironiska karaktär fick motionären fullmäktige med sig sedan hans andlige fader kommunalrådet Nils A Andersson något modifierat förslaget. Prissumman fastställdes ej utan rekommenderades endast bli "rimlig". Som Nils A Andersson så träffande uttryckte det: "Man kan ju inte köpa grisen i säcken".

Ungdomsfrågorna i Lund är välkända. T.ex. brist på bra och billiga bostäder, arbetslöshet, dåliga skollokaler och problem med borgarnas förhållningssätt mest känd i fråga om Kulturmejeriet.

Inbillar man sig verkligen att ny information kan komma ut ur uppsatser? Problemet är inte brist på kunskap utan en konstant ovillighet främst från de borgerliga att vidta åtgärder.

Ett till stor del kommersialiserat fritidsutbud möts genom inskränkingsförslag för biblioteken, en vägran att förverkliga fullmäktiges beslut om fria besök på Stadsteatern. En konstant rädsla och misstro gentemot ungdomen har kännetecknat majoritetspolitiken i Lund.

I en sådan situation är det närmast en förolämpning att säga sig vilja lyssna. Vilka röster tror man dessutom att man får höra i en uppsatstävling? De ungdomar vars språk man tagit ifrån dem?

Förslaget är uteslutande dumt. Det borde inte ens vara värt de kommentarer vi här har givit, om det dessvärre inte vore så belysande för ungdomssynen inom fullmäktige.

Friskt satsat, hälften vunnet

Bland marxister är det vanligt att göra politiska analyser utifrån teoretiska grunder. Finn Hagberg och Lasse Svensson använder en originellare variant när de kritiserar vår syn på Miljöpartiet som vänsterpopulistiskt: de gör en teoretisk analys utifrån politiska grunder. Deras motiv är vällovligt, nämligen att argumentera för att man inte skall bunta ihop Mp med de borgerliga partierna. Därom är vi eniga, liksom att Mp inte är ett socialistiskt parti. Men vad är det då för något?

Ett annat vanligt synsätt bland marxister är att alla partier har en klassbas. Den politik de står för kan kopplas till klassintressen — må det sedan vara direkt eller indirekt, öppet eller dolt, antytt eller förmedlat, uttalat eller bestämt "i sista hand". De fem riksdagspartierna kan då relateras till de klasser som är rotade i det kapitalistiska produktionssättet, borgerligheten och arbetarklassen. De stora tjänstemannagrupperna som befinner sig däremellan fungerar som reservtrupper, vilka både de borgerliga partierna och arbetarpartierna försöker vinna över på sin sida.

Den enkla varuproduktionen är ett annat produktionssätt som existerar vid sidan om det kapitalistiska, om än hopklämt och marginaliserat. På dess ekonomiska handlande och ideologiska tänkande kan man också bygga politiska partier. Dessas agerande kan verka förbryllande, eftersom de ofta intresserar sig för andra frågor än övriga partier, behandlar frågor på ett konstigt sätt och föreslår ovanliga lösningar. Detta är förbryllande så länge man har det kapitalistiska samhället och den kapitalistiska produktionen som mall, vill säga. Försöker man istället förstå småborgerliga partier utifrån den enkla varuproduktionens förutsättningar brukar pusslet falla lättare på plats.

Partier med en småborgerlig klassbas, och som förmår uttrycka den enkla varuproduktionens världsbild på ett folkligt sätt, kan få politiska framgan-

gar och stöd långt utanför sina egna led. En sådan framgångsrik koppling mellan det småborgerliga och det folkliga kallar vi populism. I Sverige finns i dag exempel på populismens två vanligaste framträdelseformer. Vänsterpopulism finner vi i Stockholmspartiet och Miljöpartiet de gröna. Högerpopulism finns endast i lokala sammanhang, exempelvis i form av Skånepartiet.

Populistisk politik blir begriplig, och hanterlig, om man relaterar den till den enkla varuproduktionen, till småföretagets världsbild. Med ett sådant förhållningssätt blir det i varje fall för oss helt logiskt

att Mp inte väljer sida, inte vill bli inplacerat på höger-vänster-skalan, hävdar att de etablerade partierna har överlevt sig själva och att det är dags för en ny typ av partier som inte i första hand representerar sociala klasser.

att Mp kritiserar den representativa demokratin och i stället förordar olika former av direktdemokrati, baserade på principerna om småskalighet och decentralisering.

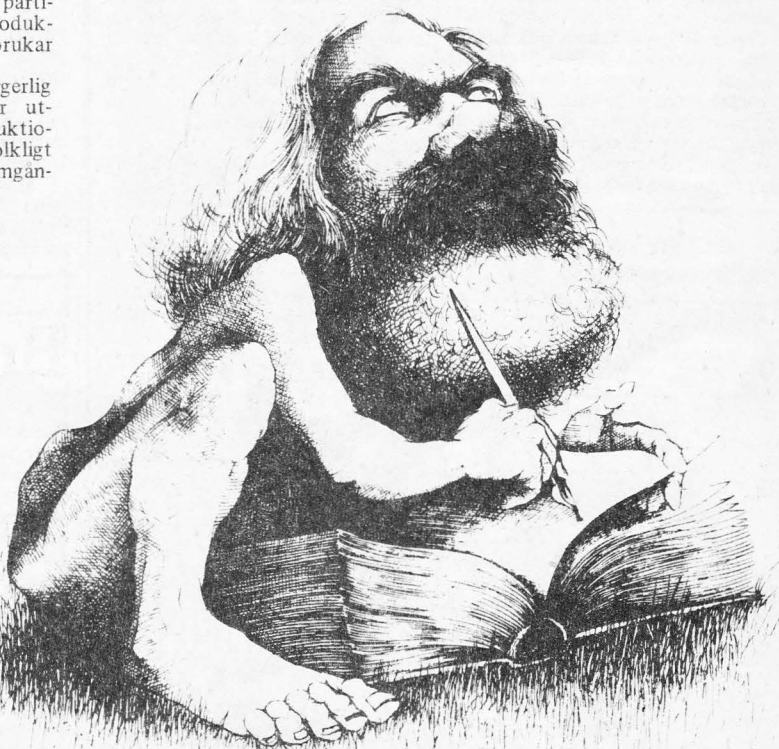
att Mp sätter miljöfrågorna i centrum och hävdar att varken kapitalism eller socialism är förenligt med en grön politik,

att Mp förordar småföretagsamhet (eller småproducenters kooperativ) före stora företag, vare sig i privat eller offentlig regi, att Mp ser staten som ett hot och pläderar för det civila samhällets företrädare när det gäller att lösa reproduktiva behov — barnomsorg, utbildning, vård.

Miljöpartiets sätt att föra fram dessa och andra frågor har skapat en framgångsrik folklig appell (åtminstone i Lund). I stort sett likartade frågeställningar, men utformade på ett högerpopulistiskt sätt, ligger till grund för Skånepartiets framgångar i Malmötrakten.

Detta är en teoretisk utgångspunkt. Från den kan man sedan göra en politisk analys om t.ex. vad som är bra eller dåligt i en vänsterpopulistisk politik, och hur man bör förhålla sig till ett vänsterpopulistiskt parti. Till en sådan återkommer vi gärna, om intresse finns. En sak kan sägas redan nu. Det räckte inte med traditionell borgerlig politik för att bryta 66 års socialdemokratiskt styre i Malmö. Det krävdes därutöver ett högerpopulistiskt parti som kunde bryta in i den socialdemokratiska väljarkåren och mobilisera exempelvis småföretagsarbetare och tidigare ickepolitiskt/ickefackligt aktiva. På motsvarande sätt kan man säga att det räcker inte med traditionell arbetarpolitik för att bryta det borgerliga styret i Lund. Men genom Mp kunde man under den förra valperioden få till stånd en "ny majoritet", om än bräcklig och svårhanterlig. Kanske borde parollen inför detta val inte varit "Bryt borgarväldet" utan "Bygg ut den nya majoriteten."

Björn Fryklund
Tomas Peterson

Om konsten att utplåna sig själv

Läsandet av Finn Hagbergs och Lars Svenssons insändare har antligen fått också mig att se det så kallade ljust. Jag hoppas innerligt att jag inte missuppfattat alltför mycket. Vad är inte omöjligt i dessa tider av yttersta vilshenhet och förvirring?

Jag vill emellertid så väldigt gärna tro att FH och LS verkligen satt fingrarna på de ömma punkterna i den inträngande analys av orsakerna till att Vpk gått tillbaka i Lund, som de först presenterade i form av en "liten besk text" och som de sedan utvecklade i form av en insändare under egna namn.

På ett övergripande plan kan man inte annat än instämma. Det är såvitt jag kan förstå inte bara korrekt utan också väsentligt att påpeka, att varje gång som Vpk tagit ställning i en bestämd fråga så har vi förlorat röster. Det faktum, att vi ibland vunnit andra röster just genom våra ställningstaganden, visar paradoxalt nog endast att tesen om ställningstagandenas betydelse är riktig i sak.

Jag tror själv (och här antar jag att FH och LS ger mig helt rätt) att ett helt avgörande skäl till att Vpk inte vuxit är, att vi så envist genom åren motsatt oss kapitalismen; att vi, som man säger, kommit att identifieras som det parti som rentutav vill avskaffa hela det kapitalistiska systemet. Det borde nu vara dags för oss inom Vpk att på allvar ta upp en debatt i den frågan. FH och LS uttrycker saken mycket träffande när de framhåller, att det inte kan vara rimligt att låta miljöpartiet ensam driva frågor, som är "grundläggande för industrisamhällets överlevnad".

Jag tror vidare att FH och LS har helt rätt när de kräver ökad självständighet för oss alla. De påminner oss påpassligt om faran av en alltför långt gången åsiktsgemenskap inom ett parti. Ju mer som förenar oss som medlemmar, des-

to svårare har vi att vinna *alla* för vår sak. Jag vill gärna bidra till debatten med ytterligare ett exempel. Ta vårt krav på en utbyggd kollektivtrafik. Hur många röster och sympatisörer har vi inte förlorat på det kravet? Eller tror vi verkligen att arbetarna på Alfa-Laval stödjer tanken på höjd utdelning åt aktieägarna i AB Linje-buss? När vi dessutom konsekvent angripit privatbilismen har vi säkerligen ytterligare avlägsnat oss från alla dem som rättmätigt kräver valfrihet i demokratins namn.

Jag tror alltså i likhet med FH och LS, att det är viktigt att vi ständigt och helt förutsättningslöst omprövar vår politik. Personligen tror jag att en omvandling i den vänstersocialistiska riktning, som FH och LS förespråkar kan vara en smula farlig. Den kan rentutav i onödan skrämja många progressiva väljare. Håller inte FH och LS med mig om att orden "vänster" och "socialism" är "historiskt och spökligt" belastade? Borde vi inte som FH och LS säger ytterligare "bredda vår plattform"?

FH och LS pekar på betydelsen att omforma partiets inre struktur i en demokratisk riktning. Ingenting kan vara viktigare. Jag tror att vi skulle vinna mangas sympati om vi rensade bort all förläggad åsiktsgemenskap inom Vpk. Skulle vi inte kunna göra stora inbrytningar i alla led om vi inte stod för några bestämda åsikter? Om vi i likhet med FH och LS verkligen drev tesen om "ett fritt och självständigt tänkande". Åsiktsfriheten inom partiet skulle då slutgiltigt bli total. Äntligen skulle vi ha skakat av oss all identitet. Alla skulle kunna stödja oss. Alltså: Mot åsiktshetlighet inom partierna! Varför ska vi egentligen vara överrens om något? Eller som FH och LS så träffsäkert uttrycker det: "Skall det vara så svårt att erkänna?"

Daniel Kallós ("vpk")

PS! Ett bevis för riktigheten i de teser jag och FH och LS numera driver är att vår politik redan vunnit framgång djupt i de borgerliga leden. Jan Martensson (oberoende liberal) har redan varmt applåderat oss. DS!

Bygg ut kollektivtrafiken?

Med intresse har jag följt den trafikdebatt som rasat i några nummer av VB? Men håller den inta på att spåra ur? I alla fall tycks det mej vara på tiden med en mer seriös behandling av frågan. Särskilt som få personer har diskuterat (velat diskutera) de mot-sägelser och oklarheter som obestriddligen finns i vpk's trafikpolitik.

Den anklagelsen drabbar främst Vpk på riksdagsnivå. Lokalt i Lund är det bättre, men även här finns det en klivenhet bland — och inom! — medlemmarna.

Utmärkt exempel

Gunnar Belin ger i VB ett utmärkt exempel på den konkreta verklighet som frågan handlar om. Det gällde en kvinna med bostad på Nöbbelöv, jobb i Malmö och barn på dagis. För att få den rätt omöjliga ekvationen att gå ihop körde hon bil, trots att hon hatade och inte hade råd med det, och sparade på så sätt två timmar om dagen (pastar hon, som gammal deklarationsgranskare har jag lärt mej att misstro sådana uppgifter) jämfört med allmänna kommunikationer.

Hon är typisk. Säkert har många av oss liknande fall i bekantskapskretsen, i den man vi inte själva sitter i den smeten. Annars finns det gott om forskning och utredningar som berättar om fenomenets utbredning.

Skenlösning

Vad säger då Vpk i ett fall som detta? Jo, reflexmässigt säger man som Göte Bergström i samma VB-nummer. Bygg ut kollektivtrafiken så folk inte behöver köra bil!

Förlåt Göte, men detta är en skenlösning. Det går helt enkelt inte att bygga ut kollektivtrafiken så att det för kvinnan i vårt exempel blir tidsmässigt jämbördig med bilen. Och även om det skulle gå just i hennes fall så har hon tusen systrar och bröder bara i Lund: långt till jobbet, oregelbundna arbetstider, behov av bil i jobbet. Inte kan vi tillgodose alla dem, ens om vi höjer kommunalskatten tio kronor.

Materiella krav

Vad har då kvinnan i vårt exempel för materiella trafikpolitiska krav? Jo, rimligen först och främst att bilkörningen blir ekonomiskt uthärdlig: lägre accis, skatt och försäkring, billigare bensin. Därefter bättre framkomlighet. Med Västra Ringen utbyggd skulle hon spara fem minuter dagligen från Nöbbelöv till Malmö

— och fem minuter kan vara mycket när två barn skall lämnas till dagis. Med livsmedel på Mobilia kunde hon handla snabbt och kanske billigt på hemvägen.

Naturligtvis kan hon ha en ideologi som strider mot det materiella intresset. Men sitter man i smeterna har man inte råd att vara hur ideologisk som helst.

Det finns bara ett parti som tämligen säkert ställer upp på kvinnans materiella krav, och det är moderaterna. Det finns också en kamporganisation, Bilfront, som just har betonat hur beroende just många yrkesarbetande kvinnor är av bilen. I Vpk tycks hon inte ha mycket att hämta.

Vpk-realism

Men lyckligtvis, för henne eftersom hon är sympatisör, har Vpk en praktik som skiljer sig från de trafikpolitiska principerna. En mer realistisk praktik. Vpk var det enda partiet som gick emot församlingarna i avdragsrätten för arbetsresor med bil. Vpk pressade regeringen till lägre accis på vissa bilar och till att avsta från en bensinskatt höjning. Motiveringen var realistisk: många löntagare är beroende av bilen och tal inte ökade kostnader.

Vpk agiterar visserligen mot motorvägsprojektet ScanLink, men lugn. Vpk-organisationerna i Halland propagerar för att E 6:an skall bli motorväg genom hela landskapet, en nyckelsträcka i ScanLink.

Och under tiden slår bilförsäljningen rekord och bilkörandet ökar. Så även i Lund.

Ett val

Jag har talat om "materiella krav" och "realism" och menar allvar med orden. Verkligheten i dagens Sverige och Lund är sådan att många människor, löntagare och ensamstående mödrar och många andra kategorier som Vpk värnar om, behöver bilen för att deras liv skall fungera.

En annan sida av verkligheten är att bilen har dödat våra städer, i alla fall möjligheterna till ett anständigt liv i dem. Nu håller den på att döda våra skogar (katalytisk avgasrening uppskjuter som bekant bara eländet).

För min del vill jag återskapa staden och behålla skogen. Det betyder att jag skiter i t.ex. barnfamiljers verkliga eller förment bilbehov. Jag kräver helt enkelt att de ska inrätta sitt liv så att de inte blir bilberoende.

Samtidigt inser jag att de materiella intressena bakom bilen är så starka att inget rar på dem. Fallet Vpk visar att det motsärande som finns för det mesta bara är verbalt. Inför tanken på detta blir jag en smula desperat.

Jag skär inte sönder några bildäck. Men jag förstar dem som gör det.

Gunnar Sandin

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Frisk markering

I senaste VB konstaterar Finn Hagberg & Lasse Svensson, i anslutning till en intervju med Reinhard Trampert i Socialistisk Debatt, att det svenska miljöpartiet tyvärr består av sk realos, allmänt beskedliga och inställda på parlamentariska uppgörelser.

Glädjande nog finns det undantag. I en insändare i SDS 30.9 och Arbetet 1.10 knyter Ulf Löfgren i Åkarp an till jordbävningen i Mexico City. Han menar att det inte skulle behövas katastrofreportage för att man skulle inse att den staden är en ekologisk och social katastrof, och han efterlyser en reaktion från vad han kallar "borgarpaket".

Med tanke på att Ulf Löfgren undertecknar sej som representant för Miljöpartiet De Gröna är detta en övntad men frisk markering. Det tycks finnas annat än mittenpolitiker även i det svenska miljöpartiet, något som är intressant att notera för vpk.

Gr

Tio år

För ett par veckor sedan kom jubileumsnumret av Verkstadsgolvet. Det är alltså nu tio år sedan det allra första numret gavs ut. Tidningen delas ut vid sex industrier i Lund: Gambro, Alfa-Laval, Nordarmatur, Åkermans, Tetra Pak och Åkerlund o Rausing. Den konstnärliga bilden, alltid i arbetarmiljö, på framsidan har under de flesta åren framställts av Christer Möller, som arbetar på Åkerlund o Rausing. Tidningen har utkommit med två till fyra nummer per år. Redaktionen har alltid bestått av metallare och grafiker som är medlemmar i Vpk Lund.

VERKSTADSGOLVET

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

1985

Andra bullar

Enligt vissa källor gick ju valet i Norge bättre för arbetarrörelsen än valet här hemma. Vi bör ta lärdom av våra norska grannar och som en början att förstå hur det är i Norge publicerar vi här ett recept på Norskt grovbröd.
5 dl lättmjölk
50 g jäst
2 tsk salt
1 msk olja (mat-)
200 g keso
1 l grahamsmjöl
till pensling vatten och vetekross.

Smula sönder jästen i en bunke, ljumma mjölken och häll över jästen, tillsätt olja, salt och keso. Arbeta in mjölet och arbeta degen smidig. Den blir rätt kladdig men ta inte i för mycket extra mjöl! Låt jäsa i 30-40 min. Arbeta ihop degen på bakkbordet och forma till bullar (eller limpor). Lägg limpor i en smord form och bullarna på plåt, pensla med vatten och strö över lite vetekross och låt jäsa till dubbel storlek. Grädda bullarna i 225 grader i ca. 20 min och limpor i 200 grader i 45-50 minuter.

El Salvador

Vid ett möte i Vpk Lunds lokal på Bredgatan 28 nu på måndag den 7/10 klockan 19.30 kommer en videofilm från ett av de befriade områdena i El Salvador att visas. Filmens titel är "Guazapa" vilket är namnet på en vulkan alldeles utanför landets huvudstad San Salvador.

Det blir tillfälle att ställa frågor till en talesman för den salvadoranska befrielserörelsen. Utvecklingen i El Salvador har avgörande betydelse för utvecklingen i hela Centralamerika. Mötet är arrangerat av Vpk Lunds internationella utskott.

Sju barn

och lika många vuxna är hittills anmälda till vandrigen den 11-12.10. Den kommer till övervägande del att gå i lätt kuiperad, sydsvensk lövskogsteräng med inslag av rinnande vatten. När sen de trötta barnen sover djupt i tälten blir det uppesittarkväll för de vuxna vid lägerelden. Gunnar Sandin, tel 13 58 99, tar emot fler anmälningar.

Teatro Vivo

Den 5 oktober drabbas Lund av en teaterhändelse. Då kommer TEATRO VIVO från Guatemala för att spela sin pjäs *Åsnornas värld*.

Utan ord och med en pantomimteknik som gör att alla kan förstå vad det handlar om ger oss TEATRO VIVO en inblick i förtrycket i Guatemala.

Teatergruppen bildades 1977 i Guatemala men tvingades i exil till Mexico 1980, militärregimen i Guatemala såg inte med blida ögon på gruppens pjäser.

I exil har gruppen utvecklat en teknik som bygger på rörelse, på kroppens uttrycksmedel. Det gör att människor i alla länder där gruppen uppträtt kunnat förstå TEATRO VIVOS budskap. Ett av gruppens viktigaste syften med sina pjäser är att stärka vänskapen mellan olika folk, att överbrygga språkliga och kulturella klyftor och att vinna förståelse för de som kämpar för ett Guatemala utan förtryck och godtyckliga avrättningar.

Detta är andra besöket TEATRO VIVO gör i Sverige men första gången de kommer till Lund och Skåne TEATRO VIVO är inbjudna av Guatemalgrupperna i Sverige, GGS, och det är Stödkommittén för Centralamerikas folk i Lund som håller i det lokal arrangemanget i Lund.

TID: Den 5 oktober kl 20
PLATS: Fäladsgårdens aula,
Norra Fäladen.
VÄLKOMNA!

Socialistiska studier

Socialism?

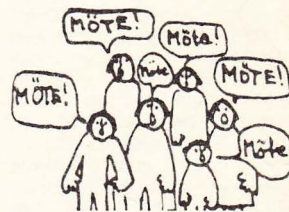
Marxism?

Vpk?

Vad står orden för?

Vill du veta mer om vpk och vad vpk vill, vill du veta hur vpk tänker sig ett socialistiskt Sverige i framtiden?

Gå då med i en socialistisk studiecirkel! Anmäl dig till Marianne Sonnbj på tel 13 19 75. Hon kan också berätta mer.

BLÅSORKESTERN. Sö 6.10 kl 19 lyssnar vi till Birgit Stare och Stadsorkestern i Stadshallen. Rep efteråt, omkring kl 20.

LUNDS LILLA PENKLUBB träffas på Café Balzac fredag den 4/10 kl 18. "Världen i Lund" presenteras.

VB-möte. Vi fortsätter att jobba med 10-års jubileet på måndag den 7/10 kl 20 hos Lars Nilsson Bredgatan 25.

Lilla Teatern Borderline Fredag kl 19.30 samt lördag kl 19 och 22.

kommunistisk
kommunalpolitik

KOMPOL: möte månd 7/10 på partilokalen. Bl.a. Personal- och organisationsnämndens (PON:s) framtida öden. Karin Bryntse inleder.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion var Lars Borgström och Lars Nilsson

Nästa veckas kontaktredaktör är: Finn Hagberg, tel 12 90 98